

Література:

1. Бринзя Г. Теоретично-методичні аспекти раціонального землекористування / Г. Бринзя // Вісник Львівського національного аграрного університету. Землевпорядкування і земельний кадастр. №12, 2009. С. 42-49.
2. Богіра М. С. Землекористування в ринкових умовах: еколого-економічний аспект / М. С. Богіра. – Львів: Львівський національний аграрний університет, 2008. – 225 с.
3. Добряк Д. С. Класифікація та екологобезпечне використання сільськогосподарських земель / Д. С. Добряк, О. П. Канаиш, І. А. Розумний. – К.: Ін-т землеустрою УААН, 2001. – 308 с.
4. Заблоцький Б. Аналіз перспектив сільськогосподарського землекористування на схилі землях / Б. Заблоцький // Наукові записки Тернопільського педуніверситету ім. В. Гнатюка. Серія: Географія, №1, 2004. – С. 160-164.
5. Канаиш О. П. Сучасні проблеми землекористування: екологічна орнопридатність земель / О. П. Канаиш // Науковий вісник Національного аграрного університету, 2005, №71. – С. 154-157.
6. Кривов В. М. Екологічно безпечне землекористування Лісостепу України. Проблеми охорони ґрунтів / В. М. Кривов. – К.: Урожай, 2006. – 304 с.
7. Лицур І. Трансформація землекористування в сільському господарстві як складова земельної реформи в Україні / І. Лицур, Н. Полянничко // Вісник Львівського національного аграрного університету. Землевпорядкування і земельний кадастр. №12, 2009. – С. 50-54.
8. Організація сільськогосподарського використання земель на ландшафтній-екологічній основі / За ред. П. Г. Казьміра. – Львів: СПОЛОМ, 2009. – 254 с.
9. Паньків З. П. Земельні ресурси / З. Паньків. – Львів: Видавничий цент ЛНУ ім. Івана Франка, 2008. – 272 с.
10. Приходько М. М. Екологічний стан земельних ресурсів Івано-Франківської області / М. М. Приходько // Наукові записки Вінницького педуніверситету ім. М. Коцюбинського. Серія: Географія, випуск 8, 2004. – С. 97-106.
11. Статистичний щорічник Івано-Франківської області за 2007 рік / За ред. М. М. Колімбровського, 2008. – 522 с.
12. Третяк А. М. Наукові основи економіки землекористування і землевпорядкування / А. М. Третяк, В. М. Другак. – К.: ЦЗРУ, 2003. – 337 с.
13. Третяк А. М. Земельна політика та земельні відносини: соціально-економічні і духовні аспекти розвитку / А. М. Третяк, В. М. Другак. – К.: ННЦ ІАЕ, 2007. – 186 с.
14. Хвесик М. А. Інституціональне забезпечення землекористування: теорія і практика / М. А. Хвесик, В. А. Голян. – К.: Кн. вид-во НАУ, 2006. – 260 с.

Резюме:

Зиновий Паньків, Наталія Паньків. СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОГО ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАНИЯ В ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

Проанализирована структура земельных ресурсов Ивано-Франковской области и в пределах населенных пунктов. Установлено превосходящие категории землепользователей сельскохозяйственных земель области и особенности их использования.

Ключевые слова: землепользование, сельскохозяйственные земли, структура посевных площадей, землепользователи.

Summary:

Z. Pankiv, N. Pankiv. THE AGRICULTURAL LAND USE OF IVANO-FRANKIVSK REGION.

It has been analyzed the structure of the land resource of Ivano-Frankivsk region and within the inhabited locality. It has been determined the main categories of the agricultural land users, regions and the peculiarities of their usage.

Key words: the land users, agricultural acres, the structure of the areas under crop, the land users.

УДК 911.9:502

Лариса БАБЮК

РОЗРОБКА ЕКОЛОГІЧНОЇ СТЕЖКИ “ЧЕРВОНА ГОРА” ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ РЕКРЕАЦІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТЕРИТОРІЇ ДНІСТРОВСЬКО-БЕРЕМЯНСЬКОГО УРОЧИЩА

Розглянуті проблеми неконтрольованого рекреаційного використання Подністровського регіону та висвітлено шляхи їх вирішення. Створення мережі екологічних стежок є ключем до вирішення цілої низки проблем, оскільки виконує важливі функції екологічної освіти рекреантів. Екологічна стежка “Червона гора” представлена як яскравий приклад доступної, привабливої та інформативної екостежки. В статті подано покроковий опис усього проєктованого маршруту з практичними рекомендаціями по благоустрою та облаштуванню екологічної стежки.

Ключові слова: екологічна освіта, екологічна стежка, екотуризм, рекреація, туризм

Постановка проблеми у загальному вигляді. Привабливість Дністровського каньйону зумовлює бурхливий та неконтрольований розвиток рекреації в регіоні. Значна частка відпочиваючих в регіоні характеризується загально низьким рівнем екологічної культури та свідомості (це

характерно як для організованих комерційних груп, так і для стихійних самодіяльних туристів), наслідком чого є руйнування унікальних об'єктів та ландшафтів, поява стихійних сміттєзвалищ, скорочення біорозмаїття регіону.

Поодинокі екологічні акції, проведені громадськими організаціями та звичайними активістами-природолюбцями, не в змозі зупинити процес катастрофічної деградації заповідних земель регіонального ландшафтної парку та новоствореного національного парку.

На даній території впродовж тривалого неконтрольованого рекреаційного використання сформувалася мережа стежок та доріг, котрі переважно прокладені від сіл Сокілець і Берем'яни та від місця причалу груп туристів-водників біля гирла Стрипи до найпривабливіших об'єктів. Наростаючий розвиток туризму в регіоні (зокрема водного туризму) спричинить збільшення навантаження на дану ділянку. Тому розподіл потоку відпочиваючих та оптимізація рекреаційного використання стають першочерговим завданням, розв'язати яке можна лише засобами регульованого, науково-організованого туризму в поєднанні з підвищенням екологічної культури рекреантів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання рекреаційного використання природозаповідних територій найбільш глибоко досліджене В.П. Чижовою [5, 6]. Проблему охорони та раціонального використання природозаповідного фонду України активно досліджує та висвітлює В.І. Гетьман [2]. Дністровський регіон та зокрема його природо-заповідні території описані краєзнавцем М.П. Чайковським [3].

Виклад основного матеріалу. Оптимальною формою вирішення проблеми рекреаційного використання природо-заповідних об'єктів є створення мережі екологічних стежок. Це – найзручніша система екологічної освіти, котра за інформаційної підтримки ЗМІ та в поєднанні з координаційною роботою з туроператорами здатна розв'язати наявну проблему. Адже проведення екологічної освітньо-виховної роботи входить до основних завдань, покладених на національні природні парки. [1] Враховуючи усі передумови доцільно створити саме еколого-пізнавальну стежку.

Вирішальними умовами для вибору маршруту екостежки є привабливість, доступність та інформативність [5, с. 12]. Проектована стежка “Червона гора” в повній мірі відповідає даним вимогам.

Привабливість проектованої екостежки полягає в унікальному та гармонійному поєднанні на компактній території цікавих історико-архітектурних, гідрологічних, ботанічних, зоологічних, геологічних об'єктів з мальовничістю навколишніх ландшафтів. Чергування лісових ділянок, відкритих заплавл та скельних ділянок з панорамним оглядом робить маршрут контрастним та насиченим.

Доступність. Початок екостежки знаходиться у с. Сокілець Бучацького району. Відстань до райцентру – 22 км, до обласного центру – 92 км, тобто сюди легко дістатись за 1,5-2 годин руху зручним асфальтованим шляхом. Найближча зупинка автобуса “Тернопіль-Губин”, що за кілька кілометрів від початку маршруту, дозволить відвідати стежку і самодіяльним групам туристів без особистого транспорту. Ділянка Тернопіль-Сокілець та Берем'яни-Тернопіль насичена різноманітними природними та історико-архітектурними об'єктами: Микулинецький замок, Переволоцька травертинова скеля, Рукомишський скельний комплекс, комплекс пам'яток старовинного Бучача, замок у Золотому Потоці та Підзамочку, Язловецький монастир та ін. Ця обставина сприятиме створенню нових туристичних маршрутів, основою яких стане проектована екологічна стежка.

Інформативність. Дана екологічна стежка відрізняється від звичайного туристичного маршруту інформативністю (максимально можливим відображенням геологічних, ландшафтних, ботанічних та історичних особливостей території) та високою здатністю задовольняти пізнавальну потребу рекреантів. Основним інструментом в цьому плані виступають стенди та вказівники, котрі допоможуть відвідувачу насолодитися красою території та ознайомлять з окремими об'єктами, хоча на них неможливо розмістити повну інформацію по кожній точці, але вони спонукатимуть бажаючих отримати детальнішу інформацію в буклетах і путівниках. В організованих групах додаткові пояснення надає гід, котрий озвучує цікаві відомості по маршруту, пояснює правила поведінки і контролює їх дотримання екскурсантами.

Перш ніж розпочати створення екологічної стежки в межах природо-заповідної території доцільно вивчити не лише наявні природні умови та цікаві об'єкти, але й характер існуючого рекреаційного використання, зокрема періоди найбільш активного відвідування, специфіку груп відвідувачів та ін. Саме від цих факторів залежить призначення, простягання та підбір типу стежки,

котра якнайкраще відповідає даним умовам. [5, стор. 12]

Територія проєктованої екологічної стежки “Червона гора” найбільш активно використовується у весняно-літній період. Поодинокі відвідувачі та групи рекреантів навідуються у ці місця в період з жовтня по березень, переважно це туристи, які транзитно перетинають гирло Стрипи та зрідка зупиняються на ночівлю на узліссі поблизу гирла струмка Рудка. Значна частина рекреантів потрапляють на цю територію водним шляхом під час сплавів Дністром, в холодний період такі мандрівки не популярні.

Територія проєктованої екостежки загалом та окремі її об’єкти активно відвідуються рекреантами переважно з організованих туристичних груп, найчастіше це учасники комерційних сплавів тернопільських туроператорів “Облтурклуб”, “Тіс-Тур”, “Оksamит-КЛ”, київських “Дикий Тур”, “Рутенія”, “ЕкстрімТур” та громадських організацій “Кристал”, “Тіні Гардаріки” та ін. Учасники таких сплавів часто не ознайомлені навіть з елементарними правилами перебування на природі та в природо-заповідних територіях зокрема, а рівень екологічної культури, як і в більшості жителів великих міст, дуже низький. Доцільно врахувати це на заключному етапі формування екостежки і провести відповідні тематичні зустрічі з керівниками даних організацій та капітанами-інструкторами, щоб проінформувати їх про правила та умови перебування на даній території і зобов’язати підтримувати порядок при проходженні їх групами даного маршруту.

Інша категорія рекреантів, які потрапляють на цю територію — це піші туристи та вело-андрівники. Найчастіше вони перетинають Стрипу вброд поблизу гирла та продовжують подорож в напрямку села Хмелева і далі до урочища Червоне. За рідкими винятками такі туристи відрізняються від масових комерційних груп загально високим рівнем екологічної свідомості та культури.

Третя категорія рекреантів – це жителі навколишніх сіл Берем’яни, Сокілець, Сверхківці, Жниброди, Губин та районного центру Бучач, котрі потрапляють на територію проєктованої

екостежки переважно у вихідні дні та церковні свята. Такі групи найчастіше характеризуються найнижчим рівнем культури і залишають по собі велику кількість сміття, скло, згарища та ін. Тож, щоб попередити і надалі унеможливити ці явища, доцільно провести зустрічі з головами сільрад та священниками навколишніх сіл, котрі зможуть донести інформацію про правила перебування на території екостежки своїм односельчанам. Окрім того, варто активно співпрацювати з вчителями місцевих закладів освіти і залучати дітей до певних видів робіт по благоустрою та оздобленню екологічної стежки (укріплення стежок, виготовлення та встановлення малих архітектурних форм). При продуманому плануванні з мінімальним матеріальним забезпеченням (будматеріали, інструменти та рукавички) групи школярів можуть істотно скоротити термін виконання робіт, які не вимагають певної кваліфікації чи вмінь. Окремим важливим аспектом такої співпраці з місцевими школярами буде додаткове екологічне виховання — діти завжди будуть дбайливо ставитись до стежки, в оздобленні якої є дециця їх особистої праці.

Ще одним додатковим ресурсом при формуванні та благоустрою екостежки можуть бути студенти туристичних спеціальностей обласного центру, адже навчальні програми краєзнавства та екотуризму повинні вирізнятися з-поміж інших отриманням відповідних практичних знань з паралельним підвищенням

екологічної культури та свідомості. [6, стор. 104]

При плануванні екостежки доцільно визначити допустиме рекреаційне навантаження для неї, причому мається на увазі не просто кількість рекреантів на одиницю часу і на одиницю площі, а весь комплекс рекреаційного впливу на територію. [4, стор. 50] Проведені спостереження впродовж активного рекреаційного сезону (травень-вересень) свідчать, що в середньому у будні територію екостежки відвідує 1 група до 10 чол. за день, у вихідні ж це число сягає 6-7 груп, в неділю до них ще додаються жителі навколишніх сіл, тобто ще 20 чол./день. Разом за тиждень наявна середня сумарна кількість рекреантів становитиме 210 чол./тиждень, тобто, впродовж травня-серпня ця цифра сягне 17 тижнів * 210 чол. = 3570 чол. Отже, можна відштовхуватись від числа 3600 рекреантів на рік. Від цього наявного навантаження можна відштовхнутися на початку створення та функціонування екостежки, не обмежуючи цю кількість, проте необхідно не рідше ніж тричі на рік проводити періодичний моніторинг кожної ділянки маршруту (у квітні – до початку туристичного сезону, в липні – у розпал сезону та у вересні – по закінченню туристичного сезону). Залежно від результатів проведених спостережень, моніторингу маршруту та окремих об'єктів можна здійснювати щорічну корекцію допустимого рекреаційного навантаження на стежку та здійснювати заходи по благоустрою і підвищенню стійкості стежки до навантажень.

Точка 1. Розпочинається екологічна стежка “Червона гора” у селі Сокілець Бучацького району, поблизу дерев'яної церкви Покрови Божої Матері. Тут розташований цілий комплекс пам'яток: церква, травертинова скеля з гротом монахів та каскад Сокілецьких водоспадів.

Храм споруджений у 1635 році на місці ще давнішого, знищеного татарами. Церква дерев'яна, тризрубна, поставлена на кам'яному цоколі. Складається з майже квадратної в плані нави, до якої із заходу і сходу примикають теж майже квадратні, але менші за розмірами зруби бабинця і вівтарної частини. Всі зруби основної висоти. Піддашся навколо споруди опирається на дерев'яні стовпчики. Дах над центральним об'ємом увінчаний маківкою. Гордістю храму є старовинне Євангеліє, куплене у 1631 році, про що свідчить напис на ньому; повторно опрацьоване в 1850 і 1935 роках.

Майданчик поблизу церкви потрібно додатково розширити та укріпити, пристосовавши для туристичних мікроавтобусів. Доцільно вкрити майданчик щебенем з хорошою водопрпускнуою здатністю, щоб забезпечити триваліше його використання та уможливити стоянку в дощові періоди.

Тут же варто розмістити основний стенд із загальною схемою маршруту екологічної стежки, цікавими відомостями та основними правилами перебування в межах стежки і заповідної території.

Поблизу храму необхідно розмістити також інформаційний стенд з коротким описом історії даної споруди.

Точка 2. Нижче по схилу, майже під церквою знаходиться скеля, складена щільним травертином. У нижній її частині вирубаний грот-келія, в котрому до спорудження церкви проживали монахи.

До підніжжя скелі потрібно прокласти найпростішу стежину, проте, враховуючи значну крутизну схилу, обов'язково з поручнями. В підніжжі скелі необхідно встановити драбину, бажано з металевими східцями, за допомогою якої можна буде потрапити у грот монахів.

Води потужного джерела, розташованого поблизу церкви, формують струмок, котрий, зриваючись зі стрімких уступів долини Стрипи, формує каскад Сокілецьких водоспадів. Висота окремих із них становить 7-8 метрів.

При облаштуванні стежок на схилі доцільно створити так-звані “покрокові східці” з використанням плоских плиток девонського пісковика (котрий повсюдно зустрічається в даному регіоні), така конструкція не буде ускладнювати поверхневий стік і слугуватиме значно триваліший термін.

Для зручного огляду водоспадів необхідно облаштувати невеликий оглядовий майданчик нижче скелі із стежкою та східцями нагору. При його облаштуванні потрібно забрати з маршруту кілька старих сухих стовбурів дерев, котрі можна використати для облаштування найпростіших лавок-когод на майданчику поблизу церкви.

З майданчика стежка прямує на північний схід і вниз по схилу на околицю села до Сокілецької колонії капелі (дорогою на роздоріжжях доцільно встановити вказівники).

Точка 3. Облаштовувати майданчик-зупинку для огляду колонії капелі доцільно на краю великої галявини на заплаві Стрипи поблизу колонії. На це є кілька причин: по-перше, групи рекреантів не будуть додатково турбувати та полохати птахів своєю присутністю; по-друге, оглядати колонію знизу в густому високому лісі з підліском на крутому схилі практично неможливо, зручніше

це зробити з галявини; по-третє, пташиний послід з різким запахом під колонією псуватиме загальне враження від побаченого.

Від колонії стежка прямує заплавою річки вниз по течії до хутора Сокілець. Дорогою у різнотрав'ї можна зустріти жука-вусача або жука-оленя. На цій ділянці не потрібно додатково змінювати або розширювати вже наявну стежку, оскільки вона активно використовується місцевими жителями і знаходиться в хорошому стані.

Точка 4. Наступна зупинка – біля старовинного водяного млина на хуторі Сокілець. Точну дату його будівництва назвати важко, але за свідченнями місцевих жителів вік його сягає двох сотень років. У найближчій до млина хатині живе син останнього мельника — теперішній власник споруди, котрий може продемонструвати механізм млина та принцип роботи. Млин недіючий, але в хорошому стані, тож викликає зацікавлення у всіх рекреантів. Поблизу варто облаштувати майданчик з лавочками-колодами для відпочинку.

Точка 5. Далі маршрут пролягає дорогою вздовж Стрипи до невеликої пологої ділянки, складеної поблизу шумних перекатів. Ця місцина зараз найчастіше використовується для переправи вбхід, тут же можна збудувати елементарну кладку підвісного типу або ж на стовпцях-опорах. Така переправа стане не просто елементом оснащення стежки, а швидше додатковою атракцією на маршруті. Поруч на березі розміститься стенд з інформацією про річку Стрипу.

Точка 6. Наступна зупинка — під старою вербою на Дністровому березі. Тут доцільно розмістити стенд з короткими відомостями про річку, а також флору і фауну долини Дністра. В цій місцині часто можна зустріти водяних вужів, котрі полюють на дрібну рибу на мілководді.

З цієї точки відкривається красива панорама наступного нашого об'єкту — Беремянської стінки (місцева назва Червона гора). Прямуємо до її підніжжя стежкою понад Дністром. Доцільно облаштувати простий та водночас зручний перехід через струмок Провал у вигляді кількох кам'яних брил, які б розміщалися на відстані 0,5м. одна від одної, — так вони не будуть утруднювати стік і не змиються весняними водами.

Біля підніжжя гори, на роздоріжжі кількох стежок та ґрунтової дороги доцільно розмістити вказівник.

Далі розпочинається підйом лісовою стежкою на гору. Ця ділянка проектованої екостежки потребує незначного укріплення та облаштування поручнями на найкрутіших відрізках. На двох ділянках доцільно розмістити кілька колод-стовбурів, закріплених камінням під кутом 45° до вісі стежки, – така проста конструкція буде стримувати потоки дощових вод і захистить стежку від розмивання.

Точка 7. У центральній частині схилу грабовий ліс поступово змінюється дубовим, за кілька хвилин стежка звертає різко вправо і виводить на дивовижний природній “балкон”, утворений брилами червоноколірного девонського пісковика. Схил Червоної гори характеризується особливим мікрокліматом – у теплу пору року температура тут на 4°-5°С вища, ніж у навколишніх селах, а безпосередньо на поверхні пісковиків та ґрунту влітку сягає 55°С, завдяки цьому тут зростають понад 90 видів рослин, більшість з котрих рідкісні. [3, стор. 19] На відкритих лучно-степових ділянках зустрічається ковила волосиста, сон чорніючий та великий. Зовсім поряд зростають півники угорські, герань криваво-червона, ясенєць білий, молодило руське та ін. (рис.1)

Рис.1. Вид на Дністровський каньйон з "Червоної гори".

Ця місцина вражає неповторним мальовничим панорамним краєвидом долини Дністра, що відкривається внизу. Для безпеки рекреантів доцільно оздобити ділянку елементарними плотиками

по периметру та дещо розширити його. Додаткова цінність даної ділянки полягає також і в тому, що звідси можна спостерігати рідкісні рослини, розміщені нижче по схилу, причому таке споглядання не спровокує акти браконьєрства, оскільки рослини знаходяться поза зоною досяжності рекреантів. Практично усі ділянки з цінною наскельно-степовою рослинністю відділені від стежки кам'янистими урвищами або ж густими кущами глоду, шипшини і терену, котрі можна додатково пересадити в вибраних місцях.

На цьому майданчику доцільно розмістити стенд з описом наскельно-степової рослинності, що зростає на заповідній Беремянській стінці, та хижих птахів, котрі кружляють понад Дністром і сідають на спочинок на червоних скелях.

Такий яскравий об'єкт стане заключним акордом на даній екологічній стежці. Звідси групи підіймаються вгору і прямують вздовж узлісся до майданчика для зупинки транспорту неподалік.

Висновки Підсумовуючи, варто зазначити, що створення даної екологічної стежки дозволить оптимізувати та впорядкувати потік туристів, звернути бурхливе та наростаюче рекреаційне використання унікального куточка Подністров'я у регульоване та раціональне русло. Проте одним із головних завдань її стане виховання екологічної культури та свідомості громадян. А створення цілої мережі таких екостежок не лише дозволить туристам цивілізовано відпочивати в красивих місцинах та пізнавати довкілля, але й допоможе зберегти чистоту та красу усього Дністровського каньйону.

Література:

1. Закон України „Про природно-заповідний фонд України” в редакції Закону України N 1287-XIV від 14.12.99.- Стаття 20-22
2. *Гетьман В.І.* Рекреаційна діяльність у межах природо-заповідного фонду// Заповідна справа в Україні/ Під загальною редакцією М.Д. Гродзинського і МП. Стеценка. - К.: Географіка, 2003. - С. 162-175.
3. *Чайковський М. П.* Дністровський каньйон: Природознавчий нарис — Львів: «Каменяр». 1981. — 64 с.
4. *Черняк В.М.* Рідкісні та зникаючі рослини Тернопільщини з Червоної книги України. – Тернопіль: «Навчальна книга – Богдан». 2008.– 224 с.
5. *Чижова В.П.* Критерии выбора маршрута // Тропа в гармонии с природой: Сборник российского и зарубежного опыта по созданию экологических троп. М.: «Р. Валент». 2007. С. 11-14.
6. *Чижова В.П.* Рекреационный ландшафт как объект экологического образования // Туризм и рекреация: фундаментальные и прикладные исследования. Труды IV междунар. научно-практ. конференции. МГУ, географ. ф-т. 24-25 апр. 2008 г. М.: «Диалог культур». 2009. С.102-106.

Резюме:

Л.Бабюк. РАЗРАБОТКА ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ТРОПЫ «КРАСНАЯ ГОРА» КАК СПОСОБ ОПТИМИЗАЦИИ РЕКРЕАЦИОННОГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ТЕРРИТОРИИ ДНЕСТРОВСКО-БЕРЕМЯНСКОГО УРОЧИЩА.

Рассмотрены проблемы неконтролируемого рекреационного использования Приднестровского региона и отражены пути их решения. Создание сети экологических троп является ключом к решению целого ряда проблем, поскольку выполняет важные функции экологического образования рекреантов. Экологическая тропа “Красная гора” представлена как яркий пример доступной, привлекательной и информативной экотропы. В статье подается пошаговое описание всего проектируемого маршрута с практическими рекомендациями по благоустройству и обустройству экологической тропинки.

Ключевые слова: экологическое образование, экологическая тропинка, экотуризм, рекреация, туризм

Summary:

L.Babyuk CONSTRUCTION OF ECOLOGICAL PATH “CHERVONA GORA” AS A MEAN OF OPTIMAL RECREATION USAGE OF DNISTER-BEREMYANSKYI ZONE

This article covers the problems of recreation usage in Podnistrovia region which is out of control and reveals the ways of their solving. Ecological paths network construction is considered to be the key to the solution of a whole range of problems as it fulfils very important function of ecological education and culture of tourists. “Chevrona hora” is presented as a bright example of ecological path – attractive, available and informative. This article describes every item of the mentioned above path in details and gives a step-by-step description of the whole route with practical recommendations how to construct,

Keywords: ecological education, ecotourism, ecotrail, recreation, tourism.

Надійшла 01.10.2010р.